

Oyun Bitti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ocak 2015

Umutsuz olmak adına fazlasıyla sebep vardı. Gerekçelerini izah edemediği onca yaşanmışlık ketum bir yadsımsızlığın kıskacına yakalanmışken bir asır evvel.

Tutarsızca ve hesapsızca kapadı kapıyı ardından. Gidiyor muydu yoksa geri mi dönmüştü kendi dahi bilmezken. Fütursuzca attı kendini yola. Topu topu on dakikalık bir yürüyüş mesafesine kilitlenmişti artık. Yok değildi hani gözünde büyüyen ya kilitlendiği o sancılı devinim hali hazırda bekleyen.

Umarsızca bakındı çevresine. Oldukça تنها ve ıssız yolu adımladı olabildiğince hızlı.

Olay günü...

Güvenlik koridoru aşılmayacak derece titizlikle takibindeydi emniyet güçlerinin. Binaya tüm girişler, çıkışlar çoktan engellenmişti. Kalan iki dairede yaşayan aileler de çoktan olay yerinden uzaklaştırılmıştı. Tekrar bir şiddete maruz bırakmamak adına yapılmakta olan sıkı denetim ve tüm önlemler had safhadaydı.

Kimse olanlara bir anlam veremiyordu polis de dâhil olmak üzere. Faili meçhul bir cinayet vakası nüksetmişti onca sıkı gözlem altında olsa da bina. Tek gören dahi olmaksızın. Üstüne üstük güvenlik kameralarının görüntü almasına bile izin verilmemişti gizem dolu bir şekilde. Tek kayıt cüppe giymiş birinin karanlık silüetiydi üstelik kadın ya da erkek olduğu belli olmayan.

Olaya müdahil olan ekip her türlü ayrıntıyı değerlendirse de işe yarar hiçbir şey bulamamışlardı.

Aldığı darbe sonucu Bay K.nın öldüğü haberi düştü ajanslara. Kimin ne şekilde binaya girdiği ve hangi sebeple tartışıkları hep bir sır olarak kaldı insanların gözünde.

Polisin üzerinde en çok kafa yorduğu dairenin kapısının kimin tarafından açıldığıydı. Belli ki olay esnasında binaya sızan kişi hiç mi hiç şüpheli üzerine çekmemişti. Bu da olayın açılımını oldukça kısır bir döngüye sokmuştu.

Bay K. İş dünyasının sayılı CEO'larından biriydi. Senelerce brokerlık yapmış ve nihayetinde bir holdingde çalışmaya başlamıştı.

Ölümünün ardından yüklü bir mirasa konmuştu ailesi. Dul eşine kalan milyonlarca dolar ve gizli kasada saklı ne varsa.

Genç ve güzel kadın evlilikleri boyunca mutluluğu doya doya yaşamış ve ek olarak yüklü bir servete konacaktı.

Olay ertesi...

Cenaze sonrası yorgun argın attı kendini eve genç kadın. Hayatının en zor günüydü ve en acı dolu. Yine de fazlasıyla üzgün durmuyordu. Tüm gün acılı eşi oynamıştı, oynamalıydı da.

Tüm hizmetlilere süresiz izin vermişti. Yalnız kalmalı ve dinlemeliydi kafasını. Yapacak o kadar çok işi vardı ki. Gerçi şirket avukatları fazlasıyla yardımcı olmuşlardı ama payına düşen daha çok işi vardı kadının.

Yatağın altına uzandı ve günler evvelinden hazırladığı bavulları zor da olsa çıkardı yatağın altından. Plan tıklar tıklar işliyordu işte. Kocasının ölümüne kadar gelişen her olay ilk andan itibaren kontrolü

altındaydı onun ve gözü kara sevgilisinin.

Uyanması gereken ilk intifa fazlasıyla inandırmıştı gerek yakın çevresini gerekse emniyeti. Bay K. Ölümüne âşıkta karısına. Geç yaşta genç bir kadınla birleştirdiği hayatı inanılmaz gençlik aşılamaşı yaşlı ruhuna. İlk etapta malların çoğunu üzerine yaptı karısının. Otuz yılı aşkın hayatını paylaştığı karısını bir trafik kazasında kaybettikten sonra uzun süre gelememişti kendine. Uzun zamanı beraber geçirmişti karı koca akabinde yalnız dünyası onu fazlasıyla boğmuştu. Sebebin kimden kaynaklandığı bilmeden çocuksuz geçen bir ömrü çoktan kabullenmişlerdi. Ofis-boy olarak başladığı iş hayatında inanılmaz bir ivme ile yetkin bir kademe gelmişti adam bu yüzden işinden başka hiçbir şey görmezdi gözü. Aşka hiçbir zaman inanmamıştı ta ki Firdevs ile kesişene kadar yolları. Önceleri hoş beş edercesine kısıtlı zamanlarda bir araya geliyorlardı. Derken koyulttular sohbetlerini ve birbirlerini görmeden duramaz oldular. Firdevs baba şefkatini bulmuştu adamda bir yandan sıcak bir sevgi ve bol miktarda para. Görmezden geliyordu adam tüm gerçekleri zira ölen karısıyla yaşayamadığı bir beraberlikti onlarınki. Oldukça güzel bir kadını Firdevs. Önceleri güzellik uzmanı olarak çalışırken ilerleyen zamanlarda evlilik kararı alır almaz çift gözünü kırpmadan ayrıldı işinden şimdi tüm maharetlerini Bayan K. olarak sergileyecekti zaman içerisinde. Ne ailesinden bahsetmişti adama ne de geçmişinden. Umurunda bile değildi adamın. Her geçen gün kendini daha genç ve dinamik hissederken biliyordu ki vazgeçilmeziydi kadın.

Şaşalı bir düğün istemiyordu adam her ne kadar genç kadın ısrar etse de. Lakin ikna etti kadını eşliğinde yüz binlerce dolara tekabül eden son model bir araba ve üzerine geçirdiği villanın tapusu ile. Biliyordu zira eş dostun yadırgayacağını. Umurunda bile değildi gözü Firdevs'ten başak hiçbir şeyi görmezken. Yayvan bir gülümseme yayıldı kadının yüzüne yudumlarken kadehe doldurduğu viskiyi. Gerçi içmemeliydi ama geç de olsa bir kutlama yapmalıydı artık bu yaşananların ertesinde. Gelen çağrı ile irkildi.

“Sevgilim, yolda mısın?”

“Her şey hazır ve seni bekliyorum. Evet, tüm hizmetlileri süresiz izne ayırdım. Endişe etme yeter ki gel. Her şey kontrolüm altında. Evet, cenaze töreni az evvel sona erdi. Sorun değil yeter ki çabuk ol. Seni seviyorum.”

Bir taşla iki kuş vurmuştu kadın. Yüklü bir servet ve karnındaki çocuk her şeyin garantisi idi artık.

“Bir kadeh daha içsem ne olacak ki.” demeye kalmadı duyduğu ses ile irkildi yerinde. Oysa kimseler yoktu evde. Yine de seslenmekten alıkoyamadı kendini.

“Pervin, sen misin?”

Evin sadık hizmetkârını zor ikna etmişti gitmesi konusunda. Bay K.nın ilk eşinin gözde hizmetkârı asla haz etmemişti Firdevs'ten ve hep şüpheyle bakmıştı kadına adeta bir düşman gözüyle. Tüm ısrarına rağmen adam yol vermemişti Pervin'e. Ne de olsa ilk eşinden yadigârdı yaşlı kadın.

“Ne saçmıyorum ki. Sinirlerim öyle bozuk ki gaipten sesler duyuyorum işte.” deyip yüksek sesle güldü kadın.

“Yeter ki bir an evvel uzaklaşayım bu evden. Dönünce ilk iş iyi bir fiyata satar sahildeki yalıya yerleşirim. En azından göz önünde olmam. Hem hamileliğim boyunca bol bol deniz havası alırım.”

“Dikkat et de deniz havası çarpması seni aşkım.”

“Sen, sen...”

“Sana acıyorum hem de bebek haberini aldığım ilk günden beri. Aptal kadın. Oysa kendini çok akıllı sanıyordun değil mi?”

“Kerim, nasıl olur? Sen ölmüştün. O cenaze töreni, tüm o izdiham, tüm o insanlar...”

“O kadar kolay mı kurtulacağını sandın benden?”

“Ya, o aldığın darbe. Sen yaşayamazsın. Yaşıyor olamazsın. Yerdeydin ve başın kanlar içinde. Öyle söyledi bana. Boğuştuğunuzu biliyorum ve nefes dahi almıyordun olay sonrası.”

“Demek ki her şeyi itiraf ediyorsun ha. Fazlasıyla sevindim buna. İşimi kolaylaştırdın küçük sevgilim.”

“İnan, inan ki benim suçum yok Kerim. Ben koca bir hata yaptım. Çok çok pişmanım.”

“Bunu polise anlatırsın.”

“Böyle olmamalı. Ya bebeğimiz?”

“Ben asla baba olamam. Kandırabileceğini mi sanmıştın?”

“O ikimizin bebeği sevgilim. Kıyamazsın o masum yavruya. Ne yaparım ben bu halimle hapisane köşelerinde? Tabii ki de senin çocuğun.”

“Karım sağlıklı bir kadındı ve sorunun bende olduğunu ikimiz de biliyorduk. Sadece ikimiz biliyorduk ama. Bana yutturabileceğini mi sandın eski sevgilinin çocuğunu?”

“Bırak beni gideyim. Yalvarıyorum sana. Hayatından usulca çıkarım ve senden hiçbir şey de talep etmiyorum. İnan bana. Bak uçak biletleri elimde ve şu kapıdan çıkıp giderim bir daha geri dönmek üzere hem de. Yalvarıyorum sana. Beni polise teslim etme.”

“Evet, tabii ki de çıkıp gideceksin ama ne başka bir şehre ne de başka bir erkeğin kollarına. Hem sevgilin olacak o aşağılık adam çoktan tutuklandı. İmandın değil mi o sahtekâra her şeyin yolunda olduğunu söylerken sana.”

“O bana asla yalan söylemez, anlıyor musun yalan söylemez.”

“İlk günden beri yalan söylüyor aptal kadın. Şüphelenmedim mi sandın küçük aptal?”

“Nasıl yani?”

“Hepsi bir oyun. Onun odama kadar girip tartışmamız ve başıma aldığım darbeye kadar. Anladın mı küçük hanım. Kazdığın kuyuya kendin düştün.”

“Nasıl olur? O bana bunu yapmaz, yapamaz.”

“Öyle bir yaptı ki ruhun bile duymadı. Yeteri kadar adi suç işlemiş bir dolandırıcı. Ve azıcık ceza ile sıyrılacak bu sayede. Bunca suçun üstüne katil damgası yememek adına uydu bu plana. Ve fazlasıyla mükâfatlandırdım onu.”

“Sen, adi bir yalancısın. İnanmıyorum sana.”

“Memur bey, girebilirsiniz içeri.”

“Hayır, benim hiçbir suçum yok. O yalan söylüyor. Tüm plan ona aitti. Anlıyor musunuz? Bırakın beni, ben suçsuzum.”

“Oyun bitti, sevgilim. Oyun bitti.”